

πάντα θέλημα σὲ τρῦ / γος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ νὰ φέρνου καὶ τὸ καλαθιάτικόν τος
κάθε Κυριακήν κατὰ τὴν τάξιν. / Ἀκόμη δίνει του καὶ τὶς καυκάρες ὅπου εἶναι
ἀπόξω ἀπὸ τὸ ἵδιο ἀμπέλι νὰ φυτέψῃ καὶ / εἰς αὐτὲς ὅπου γίνεται ἀμπέλι καὶ νὰ
γροικοῦται καὶ αὐτηνῆς οἱ κοντετζιόνες τῆς ώς καὶ τὸ ñ / νωθεν καθὼς προμετάρειν.
"Οθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοιν / βάνοντας καὶ ἀλληλογία
τῆς ἀφεντίας ρεάλια δέκα ὁ ἀλληλογήσας καὶ ἔβγη ἀπὸ τοὺς ἄνωθε / πάτους νὰ
τὰ ζημιώνεται ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἄνωθεν νοικοκύρης ὑπὸ χειρός τους εἰς βεβαίω /-
σιν καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες καὶ τὰ ἔξη—

/ —Γεωργιλᾶς Καλαβρὸς βεβαιώνω ώς ἄνωθε.

/ —Μᾶρκος Χιάμης μάρτυρας ὁ:—

/ —Ιάκωβος Γοργογύρης μάρτυρας

/ —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

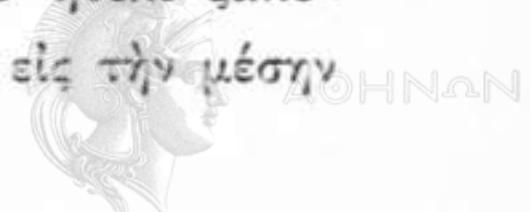
93

Kouντουβερνία

φ. 57^r

/ Φ. 53

/ [+ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ] ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 6/
εἰς τὸ σπίτιν / [κάμου τοῦ ὑπο]γράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρὼν ὁ ὄσιώτατος Ἱερο-
μόναχος κύρο / [Καλλίνι]κος Σέργης καὶ ὁ κύρο Δημήτρης Ρεφενές οἱ ὅποιοι πέφτου
εἰσὲ συνυπίβασιν / [κου]τούβερνίας παντοτινῆς καὶ δίδειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Ἱερο-
μόναχος τοῦ αὐ / [τοῦ] κύρο Δημητρίου ἔνα χωράφιν ὅπου ἔχειν ἀπὸ γονικόν του
εἰς τὴν τοποθεσία λε / γόμενο στοῦ Μπαρμπαρῆ σύνμπλια τοῦ ἀφέντη ντὲ Γάνου
Κομνενοῦ καὶ Ἰωάννου / Σέργην τὸ ὅποιο πρᾶμα ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ δίνειν διὰ
μισάρικον παν / τοτινὸν κληρονομικῶς αἰωνίως μὲ κοντετζιὸν ὁ αὐτὸς κύρο Δημή-
τρης καὶ οἱ κλη / ρονόμοιν του νὰ εἶναι κρατημένοιν νὰ τὸ δουλεύουν καλὰ καὶ ἐμπι-
στεμένα εἰς τὴ / ν ὥραν του νὰ τὸ σπέρνην χειμωνικὸν καὶ νὰ εἶναι κρατημένοιν
οἱ αὐτοὶ δύο μερὶ / δες νὰ τὸ τραφοκοπίσουν ὅλο τὸ πρᾶμα ἀτόρνου μὲ ἔξοδες
ἄναμεταξύν / τος. "Οθεν διὰ πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ παντικιοῦ καθομολογᾶ
ὁ ἄνω / θεν ἀφέντης Ἱερομόναχος ὁ νοικοκύρης τοῦ πραμάτου πὼς ἔλαβεν καὶ /
ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν ρηθέντα κοπιαστὴν τὸν κύρο Δημήτρην ρεάλια τρία ñ / τοιν 3/
καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος σατισφάδος εἰς τὸ αὐτόν πα / τίκιν
καθὼς ἀναμεταξύν τος ἐσυνφωνήσασιν ἔτξιν εἰς τὴν γιτράδα ñ / που ἤθελε ξαπε-
στείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ κάμη τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ μοιράζε / ται εἰς τὴν μέσην



τος ἵσια πρὸς ἵσια χωρὶς κανένα ἔνγγανος καὶ τὴν μπά / τε ὅπου ἥθελεν ἀνγγίξειν τοῦ ἀφέντη τοῦ γερομονάχουν νὰ εἶναι κρατημένος / ὁ ρηθεὶς κοπιαστῆς νὰ τὴν ἐπηγαίνην εἰς τὸ σπίτιν τοῦ ἀφέντη ιερομονάχου / μὲ δξιδες ἐδικές του ὁ κοπιαστῆς καὶ νὰ παίρνην πάντα θέλημα σὲ θέρος / καὶ εἰς τὸ ἀλώνιν τῷ νοικοκυρῶν. Καὶ ὁ νοικοκύρης νὰ μὴν ἔχην καμμιᾶς λογῆς ὅξο / δο εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα πάρεξ στὸν τράφον ποὺ νουμενάρομεν ἄνωθεν. Εἰ δὲ εἰς / κανέναν καιρὸν καὶ δὲν ἔθέλασιν ταιριάζου ἢ αὐτοὶν ἢ οἱ κληρονόμοιν τος νὰ μπο / ροῦσιν νὰ μοιράζουν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροὶν τὰ τρία τετά[ρ] / τια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἔνα κατὰ τὴν τάξιν τῶν μπαντικίω. "Οθεν τὰ / αὐτὰ μέρην ἔμειναν κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας / ρεάλια ἔξε ἥτοιν 6/ ὁ ἀλληλογήσας καὶ σκανταλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι / τὸ παρὸν παντίκιο νὰ εἶναι στερεὸ βέβαιο καὶ ἀχάλαστον ἀπογράφοντας καὶ / ὁ ἀφέντης ιερομόναχος εἰς ἀσφάλεια ὑπὸ γειρός του καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες.

- / —παπὰ Καλλίνικος Σέργης στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἄνωθε.
- / —ὁ Σακελλάριος Ναζίας Γεώργιος ιερεὺς Ἀμάης μάρτυρας
- / —Τζουάνης Πρόσπερης μάρτυρας τάνωθεν—
- / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

94

** Ανώνυμο συνάλλαγμα*

φ. 57v

/ Φ 53 [.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 6/ [εἰς τὸν σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑ] / πογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ὁ πανοσιώτατος ἐν ιερομονά[χοις] καὶ πν[ευματικὸς] / κύρ Μελέτιος Νικολοῦ Κοντοῦ καὶ ὁ κουνιάδος του ὁ κύρ Νικολὸς Ἀντιπ[.....] / τας ὁ αὐτὸς ἄνωθεν ἀφέντης ιερομόναχος τὸ πώς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εύρισ[κε] / ται ἀπὲ γονικόν του ἔνα κομμάτιν χωράφιν εἰς [εἰς] τὸ νησὶν τῆς Πάρος / Νάγουσα / εἰς τὸ μέρο[ς ..]ου [....] / τὸ σύνυμπλιο τοῦ Ἀντριαδάκην τοῦ Καλέργην τὸ ὅποιο χωράφιν ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ [....] / καὶ παραδίδειτον καὶ ἀφήνει τον τῆς ἀδελφῆς του τῆς κερὰ Κατερίνας ἥγου τῆς συν[βίας] / τοῦ ἄνωθεν κύρ Νικολοῦ νὰ εἶναι νοικοκυρὰ καὶ ἔξουσιάστρα νὰ τὸ κάνην καὶ νὰ τὸ [σκά] / βην ἀν μπορῇ αὐτὴν ἢ ὁ ἄνδρας τῆς. Εἰ δὲ καὶ δὲ μποροῦ αὐτοὶν νὰ τὸ κάνου νὰ τὸ δόνου[νε] / ἀλλονοῦ δουλευτῆν νὰ τὸ κάνῃ ὁ τινος θέλου